

บทคัดย่อ

174084

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ รวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยการผลิตกระเทียม รวมทั้งปัญหาและอุปสรรค ศึกษาแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการผลิตกระเทียม ศึกษาความต้องการกระเทียมของผู้บริโภค โดยทำการสำรวจข้อมูลการเพาะปลูกกระเทียมในเขต ภาคเหนือ 3 จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำพูน และลำปาง ด้วยการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียม เกี่ยวกับสถานะภาพปัจจุบันในการผลิตกระเทียม ระดับการใช้เครื่องจักรกลเกษตรสำหรับการผลิต กระเทียมการแปรรูปกระเทียม และความต้องการของตลาดกระเทียม จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์และ สรุปผลการวิจัยที่ ภาควิชาเกษตรกลวิธาน คณะเกษตรศาสตร์บางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมีอายุสูง มีความรู้น้อย มี จำนวนสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างมากแต่มีแรงงานทางการเกษตรน้อย การปลูกกระเทียมส่วนใหญ่จะ ปลูกกันเองไม่ได้จ้างปลูกแต่จะจ้างเป็นรายวันในช่วงที่มีงานมาก งานที่ทำส่วนใหญ่จะเป็นงานปลูกและ เก็บเกี่ยวกระเทียม เกษตรกรจะมีที่ดินเป็นของตนเองเป็นส่วนใหญ่โดยมีที่ดินประมาณ 1-5 ไร่ ผลผลิต กระเทียมเฉลี่ยที่เกษตรกรได้รับส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 2,000-3,000 กิโลกรัมต่อไร่ โดยผลผลิตรวมที่ ได้รับต่อปี 1,000 -10,000 กิโลกรัมต่อปี ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่ปลูก ผลผลิตที่จำหน่ายได้จะมีราคาค่อนข้างต่ำ เพียง 5-10 บาทต่อกิโลกรัม โดยมีราคาสูงสุดที่ขายได้ 15-20 บาทต่อกิโลกรัม รายได้ของครอบครัว เกษตรกรที่ปลูกกระเทียมจะมีรายได้จากการปลูกกระเทียมประมาณ 10,000-50,000 บาทปี เกษตรกร ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรม เมื่อมีปัญหาจะปรึกษากับเพื่อนบ้านมากกว่าปรึกษากับเจ้าหน้าที่ การผลิตกระเทียมเกษตรกรจะเน้นในขั้นตอนการเตรียมดิน การปลูก การดูแลรักษา และการเก็บเกี่ยว กระเทียมโดยจะให้ความสนใจกับการปรับสภาพและการแปรรูปเพื่อการจำหน่ายน้อยมาก การเตรียม ดินส่วนใหญ่เกษตรกรจะทำการเตรียมดินเองยกเว้น เกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ที่จะใช้การจ้างเตรียม ดินแทน ส่วนใหญ่ยังใช้เครื่องมือในการเตรียมดินน้อย และจะใช้การขุดยาคุมหญ้าแทน มากกว่าการ ปรับสภาพดินให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต เครื่องมือส่วนใหญ่ที่ใช้จะเป็นจอบและเสียมและรถไถเดิน ตาม การปลูกกระเทียมเกษตรกรส่วนใหญ่จะจ้างแรงงานมาช่วยปลูก และยังไม่มียุทธศาสตร์ช่วยในการ ปลูกโดยมีบางพื้นที่จะมีการพัฒนาลูกกลิ้งเจาะหลุมปลูก หรือใช้ไม้เจาะหลุมปลูก การปลูกกระเทียม ส่วนใหญ่จะปลูกพันธุ์เดียว พันธุ์ที่ใช้ไม่แน่นอน ส่วนใหญ่จะเก็บพันธุ์เอาไว้ใช้เอง โดยเกษตรกรจะปลูก กระเทียมในช่วงเดือน พฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม ใช้ระยะปลูกกระเทียม 10x10 ซม. และ 15x15 ซม.

ใช้จำนวนเมล็ดพันธุ์ในการปลูกประมาณ 90-150 กิโลกรัมต่อไร่ การใส่ปุ๋ยเกษตรกรส่วนใหญ่จะใส่ปุ๋ยเอง โดยจะใส่ปุ๋ยเคมีเป็นหลักและใช้ในปริมาณที่ค่อนข้างสูง การกำจัดวัชพืชส่วนใหญ่จะทำการกำจัดวัชพืชด้วยการถอนด้วยมือ และเริ่มมีการใช้สารเคมีในการกำจัดวัชพืชมากขึ้น การกำจัดโรคและแมลงส่วนใหญ่จะใช้การฉีดพ่นสารเคมี การให้น้ำส่วนใหญ่จะให้น้ำโดยการปล่อยน้ำท่วมแปลง และการปล่อยตามร่อง ซึ่งจะทำให้เปลืองน้ำมาก การเก็บเกี่ยวเกษตรกรส่วนใหญ่จะใช้การจ้างแรงงานมาช่วยเก็บเกี่ยว แต่ก็มีบางพื้นที่ที่เก็บเกี่ยวเอง โดยจะทำการเก็บเกี่ยวในช่วง 100-110 วันหลังการปลูก ยกเว้นบางพื้นที่ในจังหวัดลำปางที่เก็บเกี่ยวในช่วง 80-90 วันหลังการปลูก การเก็บเกี่ยวส่วนใหญ่จะใช้การถอนด้วยมือ โดยได้รับผลผลิตส่วนใหญ่ต่ำกว่า 2,000 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ในบางพื้นที่ในจังหวัดเชียงใหม่จะมีผลผลิตสูงถึง 3,500-4,000 กิโลกรัมต่อไร่ การลดความชื้นกระเทียม เกษตรกรส่วนใหญ่จะใช้การมัดจุกผึ่งลม และมีบางพื้นที่ที่ใช้การตากแดดทั้งหัว ยังไม่มีการใช้เครื่องอบลดความชื้น การคัดขนาดกระเทียมจะยังไม่มีการคัดขนาดอย่างจริงจังส่วนใหญ่จะใช้สายตาคัดขนาดคร่าวๆ มีการแปรรูปกระเทียมน้อยมาก ส่วนใหญ่จะทำการกระเทียมดองเอาไว้กินเองในครอบครัวเท่านั้น แต่ก็มีบางส่วนแยกกลีบกระเทียมขายเพื่อเพิ่มมูลค่าโดยใช้แรงงานคนในการแยกกลีบอยู่ การเก็บรักษากระเทียม เกษตรกรส่วนใหญ่จะเก็บรักษากระเทียมเอาไว้ทำพันธุ์ในปีต่อไป และเก็บไว้บริโภคเองบ้างแต่ในจังหวัดเชียงใหม่เกษตรกรจะเก็บกระเทียมเอาไว้เพื่อรอราคาให้สูงขึ้นแล้วจึงนำออกจำหน่ายโดย ถ้าเก็บไว้ทำพันธุ์จะเก็บไว้ 7-9 เดือน เก็บไว้บริโภคจะเก็บไว้ 10-12 เดือน และเก็บไว้เพื่อรอราคาจะเก็บไว้ประมาณ 4-6 เดือน เกษตรกรส่วนใหญ่จะสร้างโรงเก็บกระเทียมเอาไว้เฉพาะ แต่ในจังหวัดลำปางเกษตรกรจะเก็บกระเทียมเอาไว้ได้ดูแลที่บ้าน ต้นทุนการผลิตกระเทียม ยังมีข้อมูลต้นทุนไม่ชัดเจนนักเนื่องจากเกษตรกรขาดการเก็บข้อมูล แต่ส่วนใหญ่จะมีต้นทุนรวมประมาณ 1,000-2,000 บาทต่อไร่ การจัดจำหน่ายผลผลิตกระเทียม เกษตรกรส่วนใหญ่จะจำหน่ายผ่านคนกลาง ในรูปของหัวกระเทียมสดหลังการเก็บเกี่ยวและหัวกระเทียมแห้ง ทำให้จำหน่ายได้ราคาไม่สูงนักเนื่องจากส่วนใหญ่จะเป็นการขายคละกันไป ไม่มีการแบ่งเกรดและคัดขนาด

จากผลการศึกษาพอสรุปได้ว่า การปลูกกระเทียมยังเป็นอาชีพที่เกษตรกรใน 3 จังหวัดสามารถทำรายได้ให้กับครอบครัวได้ แต่มีปัญหาในด้านการตลาดโดยเฉพาะราคาซื้อขายที่ค่อนข้างต่ำ การปลูกยังอาศัยธรรมชาติเป็นหลักจึงไม่สามารถเพิ่มผลผลิตได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ จึงควรมีการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตกระเทียม พัฒนาเครื่องมือ วิธีการปลูกและการแปรรูปกระเทียมให้มีมูลค่าสูงขึ้น เพื่อเพิ่มทางเลือกและโอกาสทางการตลาด

ABSTRACT

174084

The objectives of this study were to collect a basic data of garlic production factors and its problems, to study on trend to develop an appropriate technology for garlic production and to study the consumer need of garlic. By using a questionnaire at three northern provinces : Chiang-mai ,Lampoon and Lampang ; about the present situation of garlic production , the level of farm machinery utilization and the marketing need of garlic . The data was evaluated at Faculty of Agriculture at Bangpra Sriracha, Chonburi.

The results showed that the majority of the garlic growers were an older female, poor education level with higher number of family member but less in working labor in farm. Most of garlic growers worked by themselves and temporary labor were hired in busy period during planting and harvesting times. The average size of their own land was about 1-5 rais and received 2,000-3,000 kg./rai of fresh bulbs garlic production , while the yearly production received was between 1,000-10,000 kg./year depending upon a field condition. The average garlic selling prize was very low at 5-10 bath/kg , while the highest prize sold were 15-20 bath/kg ,causing family income from garlic products between 10,000-50,000 bath/year. The garlic growers mostly lack of training and solved their problems by discussing with their neighbors instead of government officers. The garlic production process mainly done in soil preparation, planting , caring and harvesting jobs more than conditioning and processing jobs. The garlic growers mainly plowed the soil by their own, using simple mechanical equipment ; such as hand hoe and shovel and also small power tiller, herbicide commonly used to control weed instead of plowing. Hand planting was traditional method of planting garlic by using hole making roller or bamboo pole home built to make a hole for seeding . The optimum planting date was between November and December . The amount of planting clove required will vary from 90-150 kg./rai , depending upon the spacing that commonly used 10x10 cm. and 15x15 cm. . Chemical fertilizer and insecticide were commonly used for

garlic caring and also watering by flooding and furrowing, that created exceed water. Garlic bulbs were usually harvested by hand pulling at 100-110 days after planting date and received 2,000 kg/rai , bulbs yield .Once harvested , the garlic must be cared properly by placing the harvested garlic on the ground covering the bulbs with the leaves, and allowing sun drying or hanging on bamboo racks and allowing natural air drying in a covered shed , mechanical dryers were not found. After caring the garlic was sorted by simple inspection before storage. Processing garlic was not interested wildly, however some of them preserved garlic in syrup for home used . Garlic was stored by hanging in a covered barn or shed ; 7-9 months for become seed stock , 10-12 months for home consuming and 4-6 months for maintain higher prize . The production cost was not reliable because of poor data keeping, while total cost of garlic production was between 1,000-2,000 bath/rai . The majority of garlic was marketed as fresh or dried bulbs to independent grocers, distributors at the farmer gate and received low prize, because of poor quality products, while some growers separated cloves before selling to receive higher prize.

The finding revealed that the garlic production still be cash crops for these 3 provinces growers but still had problem in marketing and lack of technology to increase productivity and profitability . So garlic growers should have been developed a suitable equipment or machinery for planting, harvesting and processing to increase productivity. To increase profitability, processing alternative may become a reality as the industry grows by using value added techniques ; such as pickled or home processed garlic , garlic powder and dried ground garlic products .